

Ријеч Пиве

Плужине, година VII, број 63/64, септембар/октобар 2022. Бесплатан примјерак

**ИНТЕРВЈУ: СЛОБОДАН
ДЕЛИЋ, ДИРЕКТОР
ПАРКА ПРИРОДЕ „ПИВА“**

**Унапређењем
туристичке
понуде
мотивишемо
предузетнике**

СТРАНЕ 6 - 8

**ОДЛУКАМА СКУПШТИНЕ
ОПШТИНЕ УНАПРИЈЕЂЕНА
ИНФРАСТРУКТУРА И
СТАНДАРД БРОЈНИХ ГРАЂАНА**

**Допринос
побољшању
услова живота
у Пиви**

СТРАНЕ 9 - 11

Специјални додатак - Избори 2022.

СТРАНЕ 28 - 31

ГОСТИ СУ ОДУШЕВЉЕНИ ПИВОМ АЛИ ЈЕ СЕЗОНА СУВИШЕ КРАТКА

СТРАНЕ 12 - 16

РИЈЕКА И ЉУДИ

СТРАНЕ 20 - 21

ВРАТИМО СЕ МАЈЦИ ЗЕМЉИ И ОРГАНСКОЈ ПРОИЗВОДЊИ ХРАНЕ

СТРАНЕ 17 - 19

КО НЕ ЖАЛИ ЗА СЛОБОДУ МРЕТИ, НЕК СЕ ЈАВИ У БАТАЉОН ПЕТИ!

СТРАНЕ 26 - 27

ИМПРЕСУМ

Министарство културе Црне горе у Евиденцији медија под редним бројем 778. од 7. 10. 2016. године уписало је штампани медиј „Ријеч Пиве“ чији је оснивач издавачко предузеће “Наша Пива” д.о.о.

Главни и одговорни уредник:
Радмило Тадић

Уређивачки одбор:
др Раденко Пејовић, др Златко Булић, Наташа Лучић,
Миленко Мишко Мићановић, Мироје Вуковић, Жељко Шапурић

e-mail: rijec.pive@gmail.com

УМЈЕСТО УВОДНИКА

За успјех није довољна љепота

Умјесто штала и појата – апартмани. Умјесто брава и говеда – модерне кухиње. Умјесто меса и кајмака – готовина. Друга су времена – али сличности са старим земањом има.

Проблем већине туристичких посленика у Пиви: Сезона је кратка! Али, Пива је специјална по томе што је овдје сезона од вајкада кратка – не само туристичка, већ сезона пољских радова.

Због млађих читалаца да кажем да се главни посао на имањима наших сељака вјековима обављао од прољећа до јесени. А када љепотицу Пиву прекрије снијег све је било готово. Наши су стари, дакле, послје сјетве, кретали у косидбу, у већини дјелова Пиве први су откоси падали негдје око Видовдана. Потом је настављен тај мукотрпни посао ручним косама, а ливаде послје косаца морале су походити пластилице са вилама и грабљама... Потом су се на волујским санкама вукли пластови да би се у близини штала трпала огромна сијена. Ко је имао појату могао је ту сточну храну складиштити у њој, а још један мукотрпан посао био је припрема огрјева помоћу ручних шега и сјекира.

Био како било, када би се све то срадило и припремила се зимница долазиле су огромни сњегови (већ их деценијама нема) а сеоска домаћинства су их чекала са надом да ће сијена претећи до прољећа кад окопни и да се неће брати лист као алтернатива сијену...

Како тада – тако и данас – сезона је била кратка, а њене плодове то-

Пише: Радмило ТАДИЋ

ком дугих зимских ноћи уживали су Пивљани, уз преферанц, ракију, водњике, мезу, гусле... Обичај је био да се зими редм посјећују домаћини, да се промијешају карте и разговара о свему и свачему. Тако су се чувала предања и легенде, тако су се људи зближавали и уз гусле радовали...

Снијег је у давним временима, био огроман, а поготово на Планини знао је да потраје и више од шест мјесеци.

У прољеће све наново и тако цијелог живота.

Данас нема таквих сњегова, ријетка су и велика стада и велики стогови – имања су запуштен и напуште-

на, а онима који су остали лакше је него некада. Косачице, умјето коса, балирке умјесто грабља, трактори умјесто волова и сезона рада је још краћа...

Али сезона рада је кратка и за наше земљаке који умјесто од пољопривреде живе од туризма. У Пиви је данас више од 1500 туристичких кревета, никла су бројна етно -села, али послје љетних мјесеци туристи су скоро ријеткост упркос љепоти Пиве која не траје само током љетњих мјесеци/

Проблем који мучи Пиву, мучи и цијелу Црну Гору. Иако је ова сезона према изјавама највиших званичника била знатно боља од прошлогодишње, а приближила се и оној рекордној (прије короне) могло је бити и знатно боље. Јер, и на сјеверу и на југу, све се углавном догађало у два мјесеца – јулу и августу, а и први дани јула били су прилично оскудни.

Ако је туризам главна стратешка грана Црне Горе, неопходно је да Влада, у сарадњи са општинама, направи дугорочну и озбиљну стратегију, у којој би један од елемената морао бити продужетак сезоне. То би знатно унаприједило ову грану и приходе од којих живи све више грађана, а од којих држава убира значајне порезе.

Продужетак сезоне Пиви не би само допринио локалним предузетницима, већ би могао заинтересовати и озбиљне инвеститоре да улажу у овај чаробни предео.

Љепота није довољна, потребно је још нешто за успјех, како у животу појединаца, тако и у бизнису...

Редовна линија

Предузеће „Цицмил“ доо уз субвенцију Општине Плужине успоставило је редовну аутобуску линију Плужине - Никшић. Тиме су окончане вишемјесечне невоље бројних грађана који су се морали довијати на разне начине како би отпутовали за Никшић или се вратили у Плужине.

Како је саопштио Петар Цицмил из фирме „Цицмил“ доо, успостављене су три аутобуске линије, као што је било и петходних година.

У овом тексту објављујемо ред вожње по коме ће се саобраћати свакога дана:

Вријеме поласка:

Никшић - Плужине 06:55

Вријеме поласка:

Плужине - Никшић 08:10

Вријеме поласка:

Никшић - Плужине 13:30

Вријеме поласка:

Плужине - Никшић 15:00

Вријеме поласка:

Никшић - Плужине 17:30

Вријеме поласка:

Плужине - Никшић 18:50

Све информације о превозу грађани могу добити посредством телефона 069-568-880.

Одборници у локалном парламенту на сједници одржаној 11. и 12. октобра усвојили су Програм подизања спомен обележја за 2022. годину, којим је предвиђено да се славном Бају Пивљанину сагради споменик у Рудиницама.

У образложењу Програма, поред осталог, наводи се да „о историјској личности Баја Пивљанина као хајдука и харамбаше хајдучког највише казује народно предање“.

- Бајо Пивљанин је рођен око 1630. године у пивском селу Рудиницама и у историјским списима нема тачно утврђеног датума рођења. О одласку Баја Пивљанина у хајдуке нема докумената, док у народним предањима постоји више верзија догађаја, које ни на који начин не могу дати јасне исказе док се не пронађу историјске чињенице које би расвијетлиле исте. Период Бајовог хајдуковања може се подијелити у два дијела. Један дио се односи на период његовог боравка у Боки, Далмацији и Истри а други дио прије његовог доласка у Боку. Прије одласка у Боку о Бају Пивљанину можемо сазнати једино из епске биографије, која се везује за његове сукобе са Турцима на просторима Мораче и Неретве. Када је тачно дошао у Боку није познато али се зна да су хајдуци дошли у вријеме Кандијског (Крф) рата из Херцеговине и Црне Горе, помагајући Млетачкој републици у борбу против Турака. По завршетку Кандијског рата, Млетачка република додјељује град Рисан са околином хајдуцима, гдје је Бајо Пивљанин боравио а и данас се налази чувена Бајова кула. Због сталног сукоба са Турцима, Порта је тражила да се хајдуци уклоне из Боке, па Бајо Пивљанин почетком јуна 1671. године одлази у Пуљ у Истри, а 1674. године се са породицом досељава у Задар. Ту је живио одређене вријеме, бавећи се трговином. Послије образовања „Светог савеза“ хришћанских владара и одлуке да отпочну рат са Турцима, Млечани мијењају курс, за Которског провидура постављају Антонија Зена, који тражи да се Бајо Пивљанин врати из Истре и помогне у борби са Турцима, па се

УСВОЈЕН И РЕБАЛАНС

Ребалансом Буџета, који је усвојен на истој сједници, планирано је да се у градску касу слије укупно 6.142.800 еура.

Од тога оперативни буџет чини 3.326.780 еура, а капитални 2.816.000. Ребаланс буџета последица је примјене програма Европа сад, који је усвојила 42. Влада Црне Горе и због којег су нужне промјене у структури прихода и расхода на нивоу државе и у свим локалним самоуправама.

тако враћа у Боку 1684. године. Бајо Пивљанин 1685. године на наређење Антонија Зена, као помоћ Црногорцима, припрема одбрану Цетиња од Османлија. До сукоба је дошло на Вртијељци 8. маја 1685. године, гдје Бајо Пивљанин гине бранећи Цетиње од вишеструко бројније тур-

Зграда СО Плужине

СЈЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ Споменик Бају Пивљанину биће подигнут у Рудиницама

ске силе. Међутим и његова смрт је тајанствена и остаје на историчарима да је разјасне – наводи се, поред осталог у Програму и додаје да ће спомен-обиљежје Бају Пивљанину подићи Невладино удружење „Огњиште Баја Пивљанина“, у мјесту Рудинице, општина Плужине.

-Спомен-обиљежје које ће се подићи Бају Пивљанину је према начину подизања споменик у виду скулп-

торског фигуралног дјела. Средства за подизање спомен-обиљежја Бају Пивљанину обезбјеђује Невладино удружење „Огњиште Баја Пивљанина“, као подносилац иницијативе. За изградњу спомен-обиљежја Бају Пивљанину, орган локалне управе надлежан за послове грађевинарства и урбанизма издаје урбанистичко-техничке услове, у складу са Законом. Оцјену и одабир архи-

тектонског и умјетничког рјешења спомен-обиљежја извршиће стручна комисија коју образује председник Општине

Носилац активности на реализацији програма је Општина Плужине – наводи се у програму и додаје да ће се о реализацији спомен-обиљежја, у складу са Законом донијети се посебна одлука

P.T.

ИНТЕРВЈУ: СЛОБОДАН ДЕЛИЋ, ДИРЕКТОР ПАРКА ПРИРОДЕ „ПИВА“

Унапређењем туристичке понуде мотивишемо предузетнике

Како оцјењујете овогодишњу туристичку сезону у Пиви?

Протекла љетња туристичка сезона може се сматрати добром. Парк природе Пива је забиљежио 15 одсти више посјета него 2021. године и евидентирао је више од 15.000 посјета, а број регистрованих ноћења био је 7.500, што је на нивоу 2019. године. Значајно је истаћи да се након корона кризе која је погодила читав свијет, десио и војни сукоб у Украјини што је несумњиво утицало да опоравак туристичке привреде не иде динамиком каквом смо сви очекивали. Чињеница је да Плужине као туристичка дестинација нису заборављене због наведених негативних појава, те да ће се са коначним смиривањем ширења вируса ковид 19 али и престанка раних сукоба у Европи ствари опет вратити у пут динамичног напретка и развоја.

ВИШЕ ОД 1.500 ТУРИСТИЧКИХ КРЕВЕТА

Колики су смјештајни капацитети сада, а колики су били прије оснивања Парка природе „Пива“?

Парк природе „Пива“ основан је 2015. године. У том периоду постојао је значајан број етно села и кампова на територији Општине који су већ обављали туристичку дјелатност. Значајно је истаћи да је до 2006. године у Плужинама било регистровано неких 50-так кревета који су били у хотелу „Пива“ који је тада радио. Данас, нажалост, хотел

не ради али у Општини има више од 1.500 кревета који су махом у етно селима, камповима или приватном смјештају. Посебно је интересантно да се у посљедњих пар година број заиста значајно увећао, јер су људи схватили да празне станове могу туристички да валоризују. Рад на унапређењу туристичке понуде и развоју нових туристичких производа који су инкорпорирани у аранжмане који се нуде туристима допринијели су да се увећа број кревета и пружаоца услуга.

Шта можете рећи о досадашњој афирмацији Пиве на међународном туристичком тржишту и има ли нових пла-

нова на том пољу?

У предходним годинама вршили смо промоцију читавих Плужина као туристичке дестинације. То смо радили на друштвеним мрежама које у данашњем времену представљају најбољи пут до сваког заинтересованог посјетиоца на сваком дијелу планете. Најважнија ствар код ових видова промовисања је то што су готово бесплатни. Такође смо настојали да, у складу са могућностима посјећујемо самове туризма у региону. Најчешће је то био Сајам туризма у Београду, гдје смо имали запажене и веома посјећене наступе. У наредном периоду, наравно уколико нам финансијске могућности дозволе, посјетићемо сај-

ЧИСТ ГРАД ОСТАВЉА ДОБАР УТИСАК НА ТУРИСТЕ

Ви сте на челу Управног одбора локалног Комуналног предузећа. Можете ли за читаоце „Ријеч Пиве“ саопштити колико оно доприноси добром туристичком имиџу Плужина и колико се успјешно носи са бројним изазовима у свакодневном пословању?

„Комунално Плужине“ Доо једно је од основних сервиса грађана у Плужинама. Стара се о водоснабдјевању, о канализацији, чистоћи, градском зеленилу, одржавању локалних путева и локалном саобраћају. Дакле, њихова улога је од животне важности и неопходно је њихово стално унапређење и јачање. Мали број корисника услуга отежава финансијску стабилност друштва, али уз помоћ Општине, Комунално успјева да остварује добре резултате. Водоснабдјевање је уредно а Плужине су чисте. У очима туриста који долазе то је једна од првих слика које региструју и понесу са собом.

Комуналном је неопходно унапређење саме инфраструктуре и опреме коју користи, али и кадровско ојачавање чиме би се унаприједио њихов рад, те њихови резултати били још ефикаснији, видљивији и још боље оцјењени од крајњих корисника комуналних услуга.

СЛОБОДАН ДЕЛИЋ, ДИРЕКТОР ПАРКА ПРИРОДЕ „ПИВА“

мове туризма и поједине градове у региону и на тај начин приближите понуду Плужина заинтересованим гостима.

Које пројекте сте реализовали из међународних фондова?

Континуирано припремамо пројектне идеје и предлоге. Заједно са партнерима конкуришемо код потенцијалних донатора. До сад смо реализовали два значајна пројекта које је финансирала Делегације ЕУ.

Пројекти су се односили на промоцију туристичких вриједности Пиве, унапређење лаке инфраструктуре, подизање нивоа безбједности посјетилаца и креирања нових туристичких производа. Поред ових активности у претходном периоду смо реализовали више од 10 пројеката које су финансирани донатори који нису везани са ЕУ фондовима, и који су се поред туризма дотицали и заштите природе, едукације дјецe, иновационих технологија и сл.

С обзиром на отварање могућности за финансирање пројеката од стране ЕУ наставићемо са аплицирањем на њихове позиве, јер су могућности и идеје присутне и константно се развијају.

КАДРОВСКО ОСВЕЖАВАЊЕ

Какав је кадровски потенцијал Парка природе? Колико је људи запослено и да ли је то довољно с обзиром на бројне активности које спроводите?

Од оснивања Парка до данас управљач заштићеног подручја упослио је девет особа. С обзиром величину Парка, и потребе које имамо посебно у току љетње туристичке сезоне овај број је недовољан. У наредном периоду неопходно ће бити кадровско оснаживање Парка, понајвише са службом која се бави надзором и заштитом природе. Парк је у претходном периоду обављао сталну едукацију и обуке запослених и у том дијелу сматрам да смо изградиле обучен и способан кадар да одговори свим задацима који се траже у управљању заштићеним подручјем.

Да ли имате информацију о реконструкцији хотела „Пива“ и о томе када ће он бити отворен?

Хотел „Пива“ је добио новог власника. Информисани смо да је комплетирана урбанистичка парцела око хотела, те да је израђен пројекат самог објекта. Такође, у процедури су добијања неопходних сагласности и дозвола које издају надлежна министарства. Оптимисти смо и вјерујемо да ће радови на изградњи хотела почети ускоро те да ће Плужине добити један репрезентативан објекат високе категорије.

Обнова куле Лазара Сочице и отварање музеја је један од најважнијих пројеката у Пиви. Шта можете рећи о томе?

Реконструкција Куле је завршена. Објекат је опремљен свом неопходном опремом која је потребна за центар за посјетиоце. Очекујемо ових дана да се отпочне са инсталирањем поставки које су

Велико Стабанско језеро

ТОП 10

Шта издвајате као препоруку посјетиоцима Пиве (десет најатрактивнијих мјеста или активности)?

Од почетка наших активности инсистирамо на дефинисању Плужина као вишедневне дестинације. У том смислу смо и урадили флајер под називом десет дана у Пиви.

Моје предлог за десет локација које треба посјетити је сљедећи:

1.Брдо Зарисник изнад Плужина, 2. Трновачко језеро, 3. Стабанска језера, 4. Борје и видиковац Соколина, 5. Недајно са Сушичким језером, 6. Видиковац Бабина Греда, 7. Соко град са стећцима који су под заштитом УНЕСКО-а, 8. Мост на ријеци Пиви код Крушева, 9. Видиковац на Будњу, 10 Ђокова леденица-пећина код Поља Пејовића. Ово је само дио локалитета и могућности које Пива нуди за посјетиоце.

припремили Народни музеј Црне Горе и Природњачки музеј Црне Горе. Сигурни смо да ће наредна туристичка сезона бити обогаћена са историјском и природњачком причом пивског краја. Један модерно опремљен и са понудом сегметираних објеката ће ојачати туристичке могућности општине Плужине. Упознавањем Пиве посјетиоци ће, сигуран сам свој боравак у Плужинама продужити и зато да би се боље упознали са традицијом, историјом и културом Пиве, посјећујући Кулу Лазара Сочице на Горанску.

СИВА ЗОНА НИЈЕ МАЛА

Колико је, по Вашем мишљењу, непријављених гостију да ли ће се предузети активности да их буде што мање?

Сигуран сам да је сива зона, односно број непријављених гостију велики. У наредном периоду покушаћемо да то промјенимо. Прије свега едукацијом и кампањом да се сваки гост пријави јер је интерес пријављивања гостију обостран. Повећан број гостију који се нађе у статистици биће јасан показатељ потенцијалним инвеститорима да у Плужинама вриједи улагати у туристичке објекте али и посјетиоцима који Плужине још нису упознали да дођу и да их посјете.

Има ли изгледа да наредних година заживи зимски туризам у Пиви?

Црна Гора се стратешки окренула према Бјеласци као зимском туристичком центру. Цјелокупна улагања су се одвијала у околинама Колашина, Мојковца, Бијелог Поља. Мишљења сам да је и Дурмитор и Жабљак неправедно запостављен а Плужине не постоје у стратешким актима који таргетирају зимску туристичку инфраструктуру. Без озбиљне интервенције државе готово је немогуће развијати овај вид туризма, посебно не и због непосредне близине Јахорине и Колашина као већ озбиљно развијених туристичких центара региона.

Р.ТАДИЋ

Пише: Петар МИТРИЋ,
предсједник СО ПЛУЖИНЕ

ОДЛУКАМА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ УНАПРИЈЕЂЕНА ИНФРАСТРУКТУРА И СТАНДАРД БРОЈНИХ ГРАЂАНА

Допринос побољшању услова живота у Пиви

Скупштина Општине Плужине је у претходном периоду усвојила више Одлука чија примјена је без обзира на тежак период који је иза нас, имала за посљедицу наставак унапређења на плану изградње и развоја наше општине, побољшавања путне инфраструктуре, водоснабдијевања, унапређења пољопривредне производње, што је у крајњем утицало да се побољша квалитет живота становника општине Плужине.

Између осталих усвојене су Одлука о ослобађању физичких лица на сеоском подручју од обавезе плаћања пореза на непокретност за 2022. годину, Одлука о стипендирању студената, Одлука о помоћи студентима, Одлука о наградама студентима са просјечном оцјеном 9,50 и више, Одлука о помоћи побољшању услова за пољопривредну производњу на територији општине Плужине, Одлука о припреми за асфалт и асфалтирање локалних путева у општини Плужине, Одлука о накнади за комунално опремање грађевинског земљишта, Одлука о помоћи за новорођено дијете, Одлука о накнади за незапослене породиље, Одлука о подршци осигурања сточног фонда, Одлука о подршци прераде млијека на пољопривредном газдинству, Одлука о суфинансирању санације фасада и замјене кровова стамбених зграда, Одлука о помоћи у основном образовању, Одлука о финансирању приправника.

Путна инфраструктура представља основни потенцијал развоја

Асфалт и до Горњег Стоца

наше општине. Зато је приоритетно опредељење локалне самоуправе свих ових година била изградња, реконструкција и асфалтирање локалних путева. У току је поступак спровођења јавне набавке на асфал-

тирању локалних путева дужине 4,5 км у селима Црквичко Поље, Милошевићи и Шћепан Поље. Претходно, у току ове године извршено је асфалтирање локалних путева дужине 6,3 км у селима Трса, Равно, Столац,

Брезна и Сељани, поправка ударних рупа и оштећења на путу Стабна – Равно, пробој, насипање и поправка више макадамских путних праваца. У претходном периоду смо се изборили са проблемом неасфалтираних путева до села у Пиви. Данас имамо ситуацију да је до сваког села у Пиви урађен асфалтни пут. Али мрежа путева је велика, потребна су стална улагања, одржавање истих и поправка. Да би се одржало село пут је први услов. Захтјеви грађана за поправком и асфалтирањем путева су бројни. Како нијесмо у могућности да свим тим захтјевима удовољимо одмах, поступамо у складу са приоритетима. У току зимског периода велика средства издвајамо за чишћење путева. Наше службе често раде у немогућим условима како би обезбиједили проходност путева до села у зимском периоду.

Настављамо са подстицајним мјерама за равој пољопривреде и руралног развоја ради стварања услова за бољи живот и задржавање становништва на сеоском подручју. У сврху реализације Одлуке о помоћи побољшања услова за пољопривредну производњу, Општина Плужине је ради изградње и реконструкције објеката на сеоском подручју одобрила помоћ за преко 100 пољопривредних произвођача. И у наредном периоду ћемо наставити са подршком пољопривредним произвођачима.

Настављамо са примјеном Одлука које смо раније усвојили, а које поред побољшања квалитета живота имају за циљ и спречавање исељавања становништва. Општина Плужине, као једна од општина сјеверног региона Црне Горе се већ дужи временски период суочава са проблемом миграције становништва. Миграција је посебно изражена на сеоском подручју. Последице континуиране миграције становништва су села без сталних становника или села са малим бројем углавном старачких домаћинстава. И у најразвијенијим државама присутан је тренд миграције становника према већим градовима, имамо велике трансфере из села у град. Разлога за то има више, незапосленост и по-

лузапосленост, у последњих нешто више од деценију Плужине су остале без својих кључних предузећа, А.Д. "Бајо Пивљанин"- пољопривреда, А.Д. "Бајо Пивљанин"- трговина, угоститељско-туристичког предузећа „Пива“, пилане „Брезна“, као и фабрике електрода. Исељавање становника проузрокује многе негативне ствари, а прије свега негативан природни прираштај.

НАКНАДА ПОРОДИЉАМА, СТИПЕНДИЈЕ СТУДЕНТИМА

Општина Плужине чини све што је у њеној моћи да спријежи исељавање становништва. Скупштина Општине је донијела низ значајних одлука чија примјена има за циљ да унаприједи квалитет живота грађана, смањи миграцију становника и повећа наталитет. Издвојио бих Одлуку о помоћи за новорођено дијете којом је прописано да родитељи за свако прворођено дијете добијају 500 €, за друго 1000 €, а за треће и свако наредно дијете 2000 €. Ови износи се двоструко увећавају ако су родитељи новорођенчади влас-

ници регистрованог пољопривредног газдинства. Од 2014. године у примјени је Одлука о накнади за незапослене породиље на основу које се исплаћује накнада у мјесечном износу од 100 € до навршене двије године дјетета. Општина од 2012. године сходно Одлуци о финансирању приправника обезбјеђује финансирање приправничког стажа за лица ВСС која се налазе на евиденцији Завода за запошљавање у Плужинама уз уплату доприноса за радни стаж и социјално осигурање.

Општина стипендира редовне студенте са просјечном оцјеном 8 и више, са 100 € на мјесечном нивоу. Помажемо и у финансирању екскурзија матураната, полуматурских екскурзија, излета, прослава матуре и полуматуре. Општина Плужине од 2006. године поклања ђачке торбе ученицима првог разреда. У почетку су то биле ђачке торбе и уџбеници за први разред, касније су се уџбеници поклањали и свим ученицима основних школа на територији Општине, док Влада Црне Горе није почела да набавља уџбенике за основну школу. Као и претходних

Општина Брине и о најмлађима

година и ове школске године обезбиједили смо школске торбе за ђаке прваке. Додјељујемо награде добитницима дипломе Луча и ученицима који су освојили једно од прва три мјеста на олимпијади знања, државним такмичењима знања и спортским државним такмичењима. Обезбјеђујемо и помоћ у суфинансирању трошкова оплодне уз помоћ асистираних репродуктивне технологије (вантјелесна оплодња).

СПОРТСКЕ ШКОЛЕ

Настављамо да помажемо развој спорта кроз финансирање школа фудбала, кошарке, карате, пливања, скијања, финансирамо и организујемо многобројне културне манифестације. Како у читавом свијету, тако и у нашој општини утицај пандемије проузроковане вирусом ковид 19 је изузетно велики. Све то се негативно одразило нарочито на туризам као важну привредну грану и битан фактор економског развоја. Довољно је само рећи да је током 2020. године број гостију за скоро 90 % био мањи у односу на 2019. годину. То је

имало негативан утицај на финансијске приходе радника у туризму и значајан пад запослености. Ради ублажавања посљедица изазваних новим корона вирусом дали смо субвенције привредним субјектима и предузетницима који у вријеме епидемије коронавируса нијесу обављали своју дјелатност, ослободили смо обвезнике плаћања таксене обавезе на локалне административне таксе, ослободили од плаћања обвезнике локалне комуналне таксе, рефундирани закупнине за пословне просторе, за регистрована предузећа из области туризма, угоститељства и предузетништва, субвенционисали комуналне услуге за кориснике социјалних примања и кориснике пензија нижих од 200 €, извршили исплату једнократне новчане помоћи у висини од 50 € незапосленим лицима која се налазе на евиденцији Завода за запошљавање, извршили исплату једнократне новчане помоћи у висини од 50 € корисницима старачких накнада у пољопривреди, извршили исплату једнократне помоћи у висини 50 € пензионерима чија је пензија нижа од 200 €, извршили исплату једнократне новчане помоћи у висини 100 € корисницима материјалног обезбјеђења.

РАЗВОЈ ТУРИСТИЧКЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ

Ове године је значајно боље стање што се тиче туризма у Пиви. Зато настављамо са развојем туристичке инфраструктуре. Претходних година урађено је доста на развоју туристичке инфраструктуре и унапређењу целокупног амбијента. Асфалтиран је пут Бориковача- Брштановица у дужини од 7 км, извршена маркација и обиљежавање, пјешачких, планинарских и бицикличких стаза. Направљен је плутајући понтон на језеру, уређена стијена за слободно пењање, маркирана пјешачка стаза преко Пивске планине, набављено је десет кајака, направљена осматрачница за животиње, постављен мобилијар на неколико видиковаца, урађена је 16 км дуга бицикличка стаза у Црквичком Пољу, асфалтиран пут до Соко града и стећака На-

стављено је са досадашњом праксом када је у питању медијска промоција туристичких потенцијала.

Општина Плужине је аплицирала за два пројекта прекограничне сарадње: Плужине-Рашка "Повећање могућности запошљавања за текстилну и туристичку индустрију у области прекограничне сарадње" и пројекат прекограничне сарадње Плужине- Фоча "Туризам, адреналин, рафтинг, авантура". Пројекти су одобрени и потписани су уговори, њихова реализација је у току.

Наставили смо и са издвајањем средстава ради изградње Храма у Плужинама и подршком другим вјерским објектима на територији наше општине.

Завршили смо замјену постојеће расвјете лед расвјетом у насељу Плужине.

У градском дијелу настављамо са уређивањем истог и изградњом целокупне инфраструктуре. Реконструисан је дио главног водовода, уређени су прилази стамбеним зградама, извршена је замјена кровова и санација фасада на стамбеним зградама, реконструисано је фудбалско и кошаркашко игралиште, завршена је прва фаза саобраћајнице у Плужинама, планира се изградња спортских терена и спортске хале.

Стратешким опредељењима Општине Плужине дефинисани су циљеви дугорочног друштвеног и економског развоја општине, те дефинисане конкретне мјере за рјешавање развојних проблема и спровођење реформи. У сјеверни регион се најмање улаже, улагања су таква да их грађани и не осјаћају, народ живи све сиромашније, а заузврат се узимају ресурси са сјевера. У претходном периоду није било значајнијих улагања државе у општину Плужине. Зато У наредном периоду очекујем још бољу И квалитетнију сарадњу са свима, а првенствено са Владом Црне Горе, нарочито када је у питању реализација развојних пројеката који ће допринијети отварању нових радних мјеста и стварању нове вриједности, како би се смањило одлазак становника из Плужина.

ПЛУЖИНСКИ ТУРИСТИЧКИ
ПОСЛЕНИЦИ О ПОНУДИ И ИЗАЗОВИМА

Гости су одушевљени Пивом али је сезона сувише кратка

Коса Благојевић

Апартмани Маџаревића

Ексклузивни ресторан „Сочица“ у Плужинама и прошлог је лета био стјециште бројних странаца. Менаџерка Коса Благојевић за „Ријеч Пиве“ каже да су око 90 процената гостију били странци и да су готово сви одушевљени љепотом Пиве, храном и услугом у ресторану који она води.

–Међу иностраним гостима прошлог лета предњачили су Енглези, Французи, Пољаци и Чеси, а у нешто мањем броју било је Руса и Украјинаца. Када је ријеч о „Сочици“, могу да кажем да су готово сви гости одушевљени амбијентом овог објекта који је реконструисала компанија „Фидија инвест“, али и храном и услугом. У нашој понуди већина јела се припрема од овдашњих домаћих

Сања Маџаревић

производа, што веома доприноси квалитету. Овдје се спрема јагњетина и телетина испод сача, цицвара, разне пите и још много тога. Јела сппремамо по рецептима наших предака и то је пун погодак, каже Коса, додајући да је јунећи гулаш најчешће најтраженије јело у ресторану.

Према њеним ријечима, „Сочици“ је љети неопходно појачање, те да млади сезонци дају пун допринос ефикасном раду локала.

–Готово сви запослени солидно владају енглеским језиком, а није проблем да се споразумијемо са свим гостима, ма одакле долазили. Наш је утисак да су гости одушевљени природним љепотама Пиве и да уживају на пјешачким турама, сплаварењу,

Ловачки дом

НЕМА ВИШЕ СТОЛОВА КРЦАТИХ КОЊАКОМ „ЗВЕЧЕВО“

Коса Благојевић, сјећајући се раних осамдесетих година у којима је почела угоститељску каријеру, говори о хотелу „Пива“ пуном мјештана и радника са стране који су немилице трошили новац и вријеме, уживајући уз живу музику.

–Сјећам се да је једини странац у Пиви често био један италијански ловац, а да су кафански столови димензије 80 са 80 сантиметара били премали за десетине чашице коњака „Звечево“ и за тањире мезе. Данас су гости другачији - стандарди се помјерају и имам утисак да пивски угоститељи и туристички посленици улажу напоре да понуда нимало не заостаје за оном коју карактерише остале савремене туристичке дестинације. Тако је када је ријеч о раду кухиња, амбијенту у ресторанима, асортиману понуде и другим сегментима угоститељског рада - казала је Коса Благојевић.

вожњи језером... Примјећујемо и да су добро информисани о Пиви посредством друштвених мрежа, те да су им утисци одлични, о чему свједоче и оцјене које дају за објекте у којима бораве или за сам ресторан „Сочица“ –казала је Коса.

Она је у угоститељству готово четири деценије и памти и друга времена, када је понуда била много другачија и када су готово једини гости у кафанама и ресторанима, поред мјештана, били радници разних предузећа из бивше Југославије, који су реализовали послове у Пиви.

–Више се новца трошило и више времена проводило у кафанама. Времена се мијењају, а сада су се навике и стандарди промијенили, као и структура гостију. Сматрам да Плужинама веома недостаје хотел и да би веома добро било да га нови власник што прије обнови и отвори. Доста туриста пита да ли имамо хотел, а он је неопходан, јер га не могу замијенити бројни апартмани и етно-села којих је све више у Пиви. Потребно је да сваки град има хотел као репрезентативан објекат, који ће бити на неки начин и симбол града – сматра искусна и вискрепа угоститељка Коса Благојевић и појашњава да је неопходно уложити напоре за продужетак сезоне.

Према њеним ријечима, од средине јуна до краја августа у ресторану „Сочица“ имали су пуне руке посла, али би већа посјета у ранијим и каснијим мјесецима била пун погодак и гарант стабилности пословања.

–У циљу побољшања понуде, ланирано је да у склопу „Сочице“ буду изграђени и бунгалови, па се надамо да ће и та инвестиција бити реализована у догледно вријеме-казала је Благојевић.

О сезони смо разговарали и са другим туристичким посленицима из Плужина – Сања Маџаревић говорила је о пословању Домаћинства Маџаревић које са супругом Љубишом и дјецом успјешно води неколико година.

Ексклузивни апартмани изнад магистрале, на улазу у градско насеље, пружају туристима удобност, спектакуларан поглед на Плужине,

Поглед на храм са терасе Сочице

Ресторан Сочица

Низак водостај језера не годи туристима

језеро и планине, а наш је утисак да су власници са много рада успјели да помјере стандарде у туристичкој понуди Пиве.

-Када је ријеч о храни коју спремамо, скоро све су производи са нашег домаћинства. Пословању поред мене и супруга вома доприносе и наша дјеца Наташа (18), Миливоје (17), Душица(15) и најмлађи Лазар (9) – казала је Сања.

Она истиче да у њихових шест идентичних апартмана има мјеста за тридесет гостију, те да је ову годину обиљежила слаба предсезона и да нешто више гостију било у периоду од 15. јула до 20. августа.

-То је веома кратак период и продужетак сезоне био би веома важан за наше и за пословање осталих предузетника који се баве туризмом – оцијенила је Сања, додајући да су „Домаћинство Маџаревић“ протеклог љета, поред домаћих и гостију из региона, посјећивали Њемци, Холанђани и у мањој мјери туристи из Израела.

И према мишљењу Сање Радовић, менаџерке недавно реновираног Ловачког дома, кључ за успјех у пословању је продужетак сезоне.

Она истиче да фантастична локација Ловачког дома изнад градске плаже и веома удобни апартмани и домаћа храна пружају туристима диван угођај, али да је ове године веома низак водостај Пивског језера обесмислио боравак на градској плажи и самим тим негативно одразио на пословање Ловачког Дома.

Радовић сматра да би Ловачки дом могао употпунити понуду у виду припремања простора за камп кућице, те да су у предсезони ове године бајкери донекле „вадили сезону“ те да је у јулу и августу посјета била солидна.

-Септембар није био на задовољавајуем нивоу, а почетак октобра био је нешто бољи. Планирамо да радимо цијеле године и имамо планове да доста тога мијењамо на прољеће. Поред осталог, у плану је још једна тераса, сарадња са агенцијама и довођења гостију са приморја – рекла је Радовић.

Р. ТАДИЋ

**ДАРКО СТИЈЕПОВИЋ, ПРВИ ДОКТОР
АГРОЕКОНОМИЈЕ СА ДУРМИТОРСКОГ ПОДРУЧЈА**

Вратимо се мајци земљи и органској производњи хране

Одбраном докторске дисертације под насловом; „Стање и могућности развоја одрживе пољопривреде на Дурмиторском подручју“, Дарко Стијеповић из села Јаворје код Жабљака, постао је први доктор биотехничких наука у области агрономије са дурмиторског поднебља. Дисертација коју је недавно одбранио на факултету за Еколошку пољопривреду (Биофарминг) у Бачкој Тополи, представља прво научно истраживање у домену регионалних истраживања у Црној Гори, са агроекономског аспекта развоја одрживе пољопривреде

ФАО-УН (Свјетске организације за храну и пољопривреду) истакла је потреба да се на глобалном нивоу, што прије започне са практичном примјеном концепта одрживе пољопривреде и руралног развоја. У ЕУ реформом ЦАП (заједничке аграрне политике) издвојен је као најважнији значај афирмације модела одрживе пољопривреде – главног сегмента њене свеукупне мултифункционалности. У домену овог концепта посебан приоритет дат је стратегији развоја регионалних подручја као најоптималнијих модела за најбржи развој слабо развијених руралних средина. У склопу ових мјера, посебан значај се даје САРД иницијативи и ЛЕАДЕР приступу аграрном и руралном развоју, чији је основни циљ повећање производње хране на одрживим основама и обезбјеђење прехранбене

Дарко Стијеповић

сигурности.

Одржива пољопривреда базира се на коришћењу технологија којима се максимизира продуктивност у аграрној производњи и умањују негативни ефекти на природне ресурсе. Одржива пољопривреда подразумијева постизање циљева економске, социјалне и еколошке одрживости.

Предмет истраживања у дисертацији Дарка Стијеповића била је идентификација расположивих природних услова, производних ресурса, структуре пољопривредне производње, као и пратећих дјелатности, еколошких, инфраструктурних и социјалних.

Централни проблем у пољопривреди Дурмиторског подручја у са-

дашњем развоју је сточарска производња као базна на индивидуалном сектору. Основне производне јединице у пољопривреди Дурмиторског подручја су сеоска домаћинства.

Примарни иљеви истраживања је био да се преко дескриптивног описа анализе стања и квалитета расположивих потенцијала идентификују фактори ограничавања пољопривреде и укаже на модалитете превазилажења проблема.

Дакле, извршило се детаљно проучавање аграрне структуре домаћинства (мјешовитих, непољопривредних) газдинстава (сточарских; овчарских и говедарских) ратарских потенцијала, становништва (укупног и пољопривредног), потом сточног фонда (говеда, оваца, коња, свиња, живине), земљишног фонда, расположивог пољопривредног земљишта: ливада, пашњака, обрадивог и ораница).

Секундарни циљ био је идентификација значаја појединих агро-економских фактора за успоставу адекватне регионалне развојне

политике која обједињује развој пољопривреде; биљне и сточне). Услови за извођење акција у пољопривреди у циљу формулисања регионалне агростратегије, могу се подијелити на техничко-технолошке и економско-организационе.

Након сагледавања постојећег стања свега наведеног, Стијеповић је урадио компаративну упоредну анализу са регионалним планинским подручјем ЕУ, при чему је параметар за упоређивање био алпски модел газдовања и могућности његове примјене на Дурмиторском подручју.

У истраживању се пошло од главних хипотеза; 1) Да су природни потенцијали за органску производњу на Дурмитору недовољно искоришћени, 2) Да садашњи ниво органске производње не осигурава развој пољопривреде и руралног развоја што упућује на то да је еколошка производња на Дурмитору најбољи начин да се искористе издашни потенцијали како би се унаприједила укупна производња.

3) Структура пољопривредне производње, као и укупан обим примарне пољопривредне производње, резултат су заостале укупне аграрне структуре која није у сразмјери са постојећим производним ресурсима.

Афирмацијом развоја мањег броја крупних фарми оваца и говеда као и удруживањем већег броја ситних пољопривредних газдинстава у задруге обезбиједиће се одрживи развој пољопривредне производње на Дурмитору. Али, и упркос овим резултатима пољопривредна производња на Дурмиторском подручју има оправдану наду у будућност, јер има незнатну аграрну густину која се кретала од 6,68 до 8,17 пољопривредног становништва на 100 хектара пољопривредне површине. Постигла се изванредно висока интензивност тј. заступљеност условних грла/ха (од 0,994 до 1,505 УГ/ха). Ово представља компаративну предност Дурмиторског подручја у поређењу са другим.

Прехрамбена самоснабједеност

становништва је опште прихваћен критеријум са широком примјеном на међународном плану за оцјену продуктивности рада у пољопривреди – то је број становника по активном пољопривреднику. Један радно активни пољопривредник храни 5,5 становника. Учешће пољопривредног становништва у укупном становништву на Дурмиторском подручју од 30-35 одсто. Типологија села на Дурмиторском подручју је највише изражена у типу раштрканих села. Рурално становништво, од укупног броја становника износи од 65-73 процента. Што се тиче старосне структуре становништва највише их је у категорији од 50-60 година – 15 одсто. Становништво је, дакле, врло старо, јер је индекс старости 78 процената.

У пољопривредним површинама највеће учешће је пашњака око 70 одсто затим ливада око 30 одсто што говори о доминацији планинског газдовања на горским пашњацима.

У структури сточног фонда најзначајније је учешће говеда, међутим у укупном броју условних грла, најзначајније учешће је оваца које могу најбоље искористити планинске пашњаке, чиме се постиже економичност и рентабилитет производње.

Научна и друштвена оправданост ове дисертације огледа се у анализи ресурса за развој одрживе пољопривреде на Дурмиторском подручју, као и у идентификацији ограничавајућих снага и неискоришћених потенцијала. Са њиховом искоришћеношћу добила би се солидна основа за формирање и развој државних институција на регионалном нивоу типа: аграрно-руралних служби, агроконсалтинг агенција, сеоских агро-развојних центара, а неопходно је унаприједити прописе и донијети конкретне стратегије које би могле подржати бржи масовни развој органског сектора еколошке пољопривреде регионалног подручја Црне Горе. Овај рад је пратила детаљно обрађена стратегија развоја Дурмиторског подручја па нарочито данас, у времену велике кризе, најављиваних нестацица

хране на глобалном нивоу, а нарочито услед свеопштих и огромних загађења на глобалном нивоу, дисертација Дурмиторца Дарка Стијеповића представља право рјешење за будућност, ако желимо да опстанемо! Дакле, рјешење је испред нас, само се треба вратити мајци земљи, њеним природним потенцијалима матичној органској и здравој производњи хране.

Факултет за Биофарминг у Бачкој Тополи је за сада први и једини факултет на тлу Југозападне Европе на коме се школују специјализовани стручњаци за еколошку пољоприв-

реду и то на принципима одрживог развоја аграрне производње. Ријеч је о школовању инжењера, магистара и доктора еколошке пољопривреде који ће радити на принципима одрживог агроразвоја. С обзиром на то да Црна Гора носи већ деценијама епитет прве еколошке државе свијета са престоницом на Жабљаку, уз помоћ одговарајућих стручњака она коначно треба да озбиљно крене у развој на темељима еколошке пољопривреде и сеоског туризма које цијелој држави треба да постану најприоритетније области развоја.

Пише: Павле Пајо Гломазић

Било је то негдје у прољеће 1957. године, скоро шапатом проговори Петар у кафани „Вила Сочица“, почињући поново своју стару и добро познату причу. Спуштајући се поред Краставице у Кањон Врбнице ја тада већ десетогодишњак осјетих како ме заплусну некакав топао вал занесености и опчињености предјелом који угледах са Сувог пања. Било је то мјесто из свих дјечачких снова и прича заједно, као да су се све љепоте одједном преселиле овдје. Старе Плужине су природно биле подијељене на два дијела ријеком наше младости Врбницом, а истовремено повезане дрвеним мостићем који ће касније свједок свих наших радости и ситних младалачких туговања. Та живописна долина са баштама и врбацама око рјечице била је као створена за безазлено дјетињство. Већ у том тренутку ми је било јасно да се одавде задуго нећемо селити. Становали смо на лијевој обали коју наша дјечија машта зачас назва Земун, а онај други дио на десној обали Београд. Какво ли се само ривалство одржавало између „Земунаца“ и „Београђана“ у годинама које су слиједиле касније у скоро свим малим и великим играма нашег живота.

Некако у исто вријеме или можда који мјесец-два касније у насеље се досели са женом и двоје дјеце Мргуд Потоповић. „Какав је човјек Мргуд?“ – питаху често Божа Мићановића, једног од ондашњих плужинских боема којему је чаша у руци стајала као саливена. „Добар“, одговарао би он. „Шта му знаш добро?“ „Ништа јаво однио“, слиједио је одговор уз

РИЈЕКА И ЉУДИ

громогласно одобравање присутних у ондашњој кафани код бабе Соке. Биле су то најљепше године мога живота. Отац Милоња је послје посла у пошти скоро свакодневно одлазио у Кањон Пиве на рибарење. Пратећи га често низ Пиву према Мратињу или узводно до Пивског манастира завољех безгранично ријеку и њене вирове живота, а то кад ухвати не пушта.

Пензионисани учитељ Божидар Ацић је тога јутра био лоше воље. Након што се добро изгаламио по кући, увидјевши ваљда да од тога нема никакве вајде, узео блинкер па право пут кањона у рибарење. Силазећи стазицом према Одмуту, њему најомиљенијем виру, још одозго примијети при самом крају један добар комад пастрмке и по први пут у току дана му око усана заигра осмијех. Полако, како је то својствено само искусним риболовним знацима, набаци онај комплет мушица који му прекјуче „напери“ Јаков Баландић. Риба је само мирно радила перајима у кристално чистој води. „Ово је некаква дама“, помисли у себи и покуша са мепсовом јединицом. Међутим, као да ништа није узбуђивало ову љепотицу са црвеним пјегама. И како то обично бива у оваквим приликама, однекуд налеће један мали липљенчић и ухвати се на удицу. Стари спортски риболовац га само брзо скину и поново врати у воду псујући на глас. Непримјетно одмичући кањоном низводно скоро да и не виђе да увелико пада мрак. Са доста слабим уловом ријеши да заврши рибарење послје краћег одмора на Лијепој води. Враћајући се узводно негдје око Поле примијети да неко баца мрежу и би му страховито криво на чуваре. На моменат га обузе осјећај силне потиштености. Нешто ће се очигледно десити страшно овоме кањону и ријеци јер му се у последње вријеме стално чинило да ће нешто велико изгубити. За вјечитог губитника којему су

жену и двоје ђеце заклали усташе и Њемци заједно са осталим мученицима у Гојковића долу ово није био нов осјећај. Тада је схватио да је то велики ударац судбине, стегнуо срце и колико-толико прегрмио велики пакао у страници свог живота. Ипак, ово је било нешто друго, али једнако болно. Повезујући долазак Мргуда Потоповића за партијског секретара у општини са нечим веома крупним, чврсто одлучи да га првом приликом посјети.

Била је недјеља и Мргуд се задовољно одмарао послје још једне побједе у пловкању када код њега

бануше Божо и Милоња. Обрадован посјетом старих пријатеља свога оца дочека их домаћински и како се дочекују најрођенији. Након што се добро испричаше он узред набаци да ће кањон и ово насеље убрзо бити потопљени. „Овдје ће вода бити дубока око 70 метара“, причао је даље „и то је све за опште добро“. Занесен причом и не примијети какав је шок изазвао код својих гостију. Мало затим њих двојица као по команди устадоше и скоро без поздрава изађоше у ноћ. Причали су касније да их конобарица није задуго могла истјерати из кафане те вечери. „Пиву и кањон ће потопити?“, стискао је срце стари учитељ. Био је то још један од удараца сурове судбине који овога пута није могао издржати. Дуго година касније није силазио у насеље.

... Лето господње 1974. године и велика културна манифестација „Пјесничка ријеч на извору Пиве“. Амбијент прави пјеснички. Ноћ за богове. Публике, кажу, никад више, негдје око 5.000. Упамтио сам ту вече, настави Петар причу свом куму Лазару, сада већ на тераси плужинског хотела „Пива“. Била је то година пред потоп, а то лето смо први пут победили „Хидротехнику“ у малом фудбалу. Какав сам гол дао њиховом голману – кроз уши, човјече.

Како су само слични путеви људски и токови ријека. Нијесам ни сањао колико ћу морати повезивати нестанак родитеља и потапање Пиве. Губитком драгих бића човјек осјећа као да одлази сва љубав. Поттапање Пиве доживио сам на једнако болан начин. Нигдје толико ра-

досту, љубави, љепоте и младости, знам, није било као у кањону мог дјетињства. Пива и кањон су од самог почетка до краја била прича, а сваки вир посебна бајка за себе. Тек данас схватам очево очајничко залагање у ондашњој Скупштини општине да не потопе кањон и Пиву. Кажу да је чак нудио да га стријељају, али да остане нетакнута ова љепота. Смијали су му се људи из мале вароши.

Преовладао је „општи интерес“ и догодио се потоп. Људи су буквално водом истјеривани из својих домова, а неки као Борислав или „слатка душа“ ово нијесу доживјели. Он једноставно није хтио да прими никакве паре као надокнаду за изгубљени дотадашњи живот.

Већина, као мој отац, наставише да живе у затворима од бетона у новом насељу на плужинском брду, па није ни чудо што он у својој пјесми – жалопојки каже: „Све то оде у језеро, ој ђевојко моја Јело“. Једино му је и било преостало да плаче над судбином ријеке насилно прекинуте у младалачки вјечном животу, често понављајући да нема више вирова-живота: „Нема више Коловрата да се добра риба хвата“.

Стално понављајући ријеч нема, нема, изговарао је имена: Одмут, Око, Талеж, Калуђерски вир, Рикала, Лука Вуковића, Крстац, Бенат, Магуде и слично, истући да је немоћан да ту било што промијени.

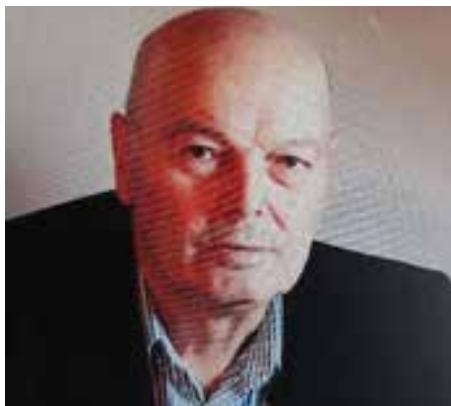
Над овим кањоном и ријеком је извршен страховит геноцид, тврди Петар. Како људи из Старих Плужина нешто брзо и нагло оболјевају и одлазе, пита се кум Лазар. Он је, иначе, човјек без завичаја, јер је рођен у Старим Плужинама које су сада на дну оне велике баруштине од вјештачког језера.

Нема сличног примјера да је један народ као наш свјесно потопио своју културу и традицију – стари Пивски манастир је такође на дну баре, а пошто му Петар додаде причу о очевој сузи у задњим часовима живота као Пивско око великој и бистрој, закључише обојица да све болести ријеци долазе од људи, а људима због ријеке.

(Награђена прича „Никшићких новина“, објављена 27. августа 1998)

Бенат

Пише: Радомир Бајо ЈОЈИЋ

ЋИРОВА ПЕЋИНА

својих чобана - увијек необично открива своју љепоту добродошлом посјетиоцу.

Тешко је издвојити шта је љепше у овим неравним, суровим а истовремено питомим и њежним предјелима. Да ли је то горостасни, плаветни Дурмитор са снијежном капом, враголасто нахереном на сјеверну страну, на којој је одмаралиште облака, у чијој се пјени сваког јутра купа сунце. Да ли су то дурмиторска језера у којима се огледају планински пејзажи као из бајке, или су то помамне ријеке, које својим пјенушавим валовима омеђавају дурмиторску површ.

Човјек пред овом чаробном љепотом, истовремено дивљом и кротком, стане као дијете пред бо-

гатим излогом играчака, па не зна шта би прије одабрао. Приче старих чобана допуњавају ову љепоту и дају јој живот.

Док сам једног љета логоровао у Шкрци, од старог Тода сам чуо и ову легенду.

У чобанској колиби у Шкрци, ували испод самих врхова Дурмитора, живио је чобанин Ћиро са сином Бобаном. Бобан је чувао стадо оваца на пашњацима око колибе, а Ћиро је сваког јутра одлазио у лов. При поласку увијек је савјетовао сина да се не удаљава са овцама од колибе све док се он не врати. Ћиро се обично из лова враћао са уловљеним дивојарцем или са неком другом дивљачи. Једног јутра, као и увијек, дјечак је пустио овце

Дурмитор - са алпским врховима чудних облика, каменим долинама, ледничким цирковима, шумама прашумског типа, богатим пашњацима, седамнаест прекрасних ледничких језера, горских очију, пет чувених рјечних кањона и другим рјеткостима, особеностима и знаменитостима, са епском причом

да пасу, а Ђиро је са пушком преко рамена кренуо у планину.

Дан није обећавао ништа добро. Небо су прекрили тамни облаци. Громови су узнемирили планину. Чопор вукова изненадио је малог Бобана, поплашио му овце. Уплашен и сам, Бобан је кренуо за вуковима и слиједио их по крвавом трагу. Мало стадо вуци су брзо поклали, а онда им се изгубио сваки траг.

Узалуд је Бобан дозивао оца. Непрекидна грмљавина гушила је његов слабашни глас. Небом су се гомилали све тамнији облаци обавијајући се око највишег врха Дурмитора. Златно ткање, којим су муње парале чалму од облака око дурмиторског врха, мамило је малога Бобана. Изгубио се, залутао, али је хитао уз планину, надајући се да ће идући према врху срести оца. Када је почела јака планинска киша, склонио се у малу пећину испод самог врха Дурмитора, на коју је случајно наишао. Ту је чекао да олуја престане.

Ђиро је тог дана био лоше ловачке среће. Јака грмљавина растјерала је сву дивљач. Послије олује, и не слутећи шта се десило код колибе, кренуо је врху планине да још једном окуша ловачку срећу и да погледа да се који дивојарац није склонио у пећину.

Киша је престала. Планином се повлачила ријетка магла, а ловачко око, док се прикрадао уз планину, опазило је прилику како се помаља из пећине. Знајући да је то станиште дивокоза, Ђиро је закључио да се то помаља дивојарац, који осматра куда ће послје кише повести своје стадо. Нанишанио је и опалио из пушке, која га никад није изневјерила. Низ литице се пред њега сручило мртво тијело његовог сина. Ужаснут, сатрвен болом, кривицом, кајањем, пресудио је сам себи ловачким ножем.

Од тада се ова пећина испод највишег врха Дурмитора назива ЂИРОВА ПЕЋИНА. Врх је народ назвао БОБОТОВ КУК, у спомен на малог Бобана. Од тог времена па до данас у овом крају очеви никада у лов не иду са својим синовима.

ВЕЛИКО ПОЈАЧАЊЕ ЦРНОГОРСКИМ КОШАРКАШИЦАМА

Јелена се враћа у национални тим

Једна од најбољих европских кошаркашица Јелена Дубљевић се враћа у национални тим. Након разговора са челницима кошаркашког савеза, Дубљевић ће покушати да помогне репрезентацији да се домогне још једног великог такмичења. Да подсетимо Дубљевићка је од 2009. године наступала за национални тим Црне Горе, а 2011. на европском првенству освојено је шесто мјесто. То је уједно и највећи успјех националног тима. Јелена, сестра нашег кошаркашког репрезентативца Бојана Дубљевића, има блиставу каријеру. Између осталог, иза себе има освојено првенство Америке, гдје је наступала за Лос Анђелес Спарксе. Поред тога она има и освојен Еурокуп.

Црну Гору у новембру очекују дуели са Данском и Русијом. У досадашњем дијелу квалификација остварена је једна пobjеда и један пораз. Прва на табели је Русија, али ће вјероватно ФИБА донијети одлуку о дисквалификацији Русије из такмичења. Сходно томе за прво мјесто у групи и пласман на Европско првенство ће се борити Црна Гора и Данска. Нема сумње да ће повратак Дубљевићке бити велики подстицај за национални тим. Јелена би у случају пласмана играла на првенству старог континента. Наша најбоља кошаркашица је овог лета промијенила клуб али је остала у Турској. Након сјајних игара у Боташу од ове сезоне она наступа у турском првенству за Орманспор. Б.Т.

ЛОШ СТАРТ НАШЕГ ТИМА У ФУТСАЛ ЛИГИ ЦРНЕ ГОРЕ

Два пораза и реми за „Баја“

У првој утакмици ове сезоне Бајо Пивљанин је ремизирао у Котору с екипом Cattaro 2019. Голове за домаће постигли су Мирослав Златичанин, двоструки стријелац, затим Иван Павићевић капитен и Благоје Дробњак. Горан Давидовић је био двоструки стријелац за домаћина док је Неђељко Дурутовић донио први бод у сезони головима у 35. односно 40. минуту. Меч се играо у СЦ Фаир плауер пред око 20 гледаоца. Судили су Милосав Драговић, Никола Илић и делегат Мијаило Вујачић.

У другом мечу ове сезоне Бајо је поражен од екипе КМФ Улцињ. Меч

је одигран у спортском центру у Никшићу пред педесетак гледаоца. Немања Крунић, играч Баја је искључен у 32. минуту утакмице. Бајо је испустио бодове, иако је стигао предност од 0:2. Коначан резултат 2:4. Голове су постигли Дарко Николић и Неђељко Дурутовић. За госте погђали су Кенан Тафић и Јетон Холи, двоструки стријелци. Меч су судили Дражен Вукчевић, Милосав Драговић и Новица Миловић. Поред искључења голмана Баја, показали су по још два жута картона, домаћина и гостима.

Реприза прошлогодишњег полуфинала плеј-офа између Баја и Бр-

скова завршена је побједом екипе из Мојковца. Коначан резултат био је 6:3 за Мојковчане. Меч је одигран у ОШ Вуксан Ђукић у Мојковцу пред седамдесетак гледаоца. Стријелци за домаће били су редом Бојан Пандурица, Елдин Ђоровић двоструки стријелац, Бојан Милић двоструки стријелац, Миодраг Ђукић и Милета Вучетић погодили су по једном. За госте у листу стријелаца уписали су се Огњен Сушић и Марко Кецојевић. Судили су први судија Вукић Фемић, други судија Владимир Шебек, контролор суђења био је Миодраг Радуловић. Досуђена су по два жута домаћину и гостима. **Б.Т.**

МИЛЕНКО ПЕЈОВИЋ

Рођен је 1951. Године у селу Миљковац у Пиви, од оца Вукашина и мајке Кате.

Основну школу завршио је у Миљковцу. Гимназију у Никшићу, а студирао и радио у Бегораду. У Црну Гору вратио се 1989. године и данас живи и пише у Никшићу и Пиви.

ЧАРОБНА ПИВА

Пиво земљо, колијевко, старино
Видалиште моје пуне душе
Топло крило, срце материно
Капљо кише кад воде пресуше.

Ти бескрају родне груди
Земљо шума и врлети
Ватром срца мисли блуде
Да загрле камен свети.

Земљо снова што те прате
У њедрима чуваш тајну
Кад се твоја ђеца врате
Лијечиш тугу завичајну.

Језера ти јато вила крију
Од свитања до првога мрака
А на њима хладну воду пију
Вук, хајдук и лијепа Пивљанка.

С Дурмитора гладан вук завија
А с Пруташа вучица се јави
Каже да јој је Пива милија
Па сањају љубав у међави.

СТАЗЕ САМОЋЕ

На стазама од самоће
Човјек другу срцу бира
Са осмјехом кући поће
Мајци руку да цјелива.

Да огњиштем радост шеће
У кућици дјеча гмижу
Свуд мирише пољско цвијеће
Вриједне руке јагњад стрижу.

Ноћ тајне тамом скрива
Докле зора не заруди
На грудима чедо снови
Са осмјехом мајку буди.

Брига, бригу већ сустиче
Тиха пјесма свуд жубори
Црвен пламен шпорет лиже
Да погача не изгори

Зора жаром плете мреже
Сунце стазе све дарује
Мач љубави срца веже
Бићу сваком срећу кује.

На стазама од самоће
Хладни вјетар пјесму свира
Са облаком некуд

ВИДОЈЕ ЖАРКОВИЋ, СТАЗАМА СЛОБОДЕ 1941-1945 (4)

Видоје Жарковић (1927 – 2000.) као петнаестогодишњак прикључио се партизанима и равноправно са осталим борцима учествовао у бројним биткама широм Југославије.

Након Другог свјетског рата био је на разним војним дужностима у Југословенској морнарици до 1965. године. Образовао се на Војној поморској академији и Високој школи политичких наука. Обављао је низ најважнијих партијских и државничких функција у Црној Гори и Југославији (предсједник Извршног вијећа Републике Црне Горе 1967-1969, предсједник Народне скупштине Црне Горе 1969-1974, члан предсједништва СФРЈ, предсједник ЦК СК ЦГ...)

У књизи „Стазама слободе“ (Побједа/Историјски институт Црне Горе – 2005) објављена су његова детаљна сјећања о Другом свјетском рату и бројним биткама у којима је Жарковић учествовао. У неколико наставака објавићемо нека поглавља из тог изузетног дјела.

КО НЕ ЖАЛИ ЗА СЛОБОДУ МРЕТИ, НЕК СЕ ЈАВИ У БАТАЉОН ПЕТИ!

Градови Бугојно и Купрес су били уклинени и нашу новостворену слободну територију слабећи њену компактност. Због тога је Врховни штаб донио одлуку да те градове треба ослободити. Наша 4. црногорска пролетерска бригада, заједно са више других наших јединица, водила је скоро пуна два мјесеца борбу са усташама око тих градова. Извршено је и неколико напада на те градове, али нажалост неуспјешних и уз наше велике жртве.

Први напад на Бугојно извршила је ноћу 16/17. јула сама наша бригада. Град је бранило око 900 усташа.

Наш батаљон је нападао дуж комуникације Горњи Вакуф – Бугојно. Потиснули смо непријатеља из неких села и пробили се до села Јаколића које се налазило на самој периферији града.

Ноћ је била мрачна. Пуцало се са свих страна. Скоро да се није знало гдје се налазе наши а гдје усташе.

У селу Јаклић је командир нашег батаљона послао Милку Јанковић и мене у извидницу. Требало је да, верујући се испред наших положаја, установимо гдје се тачно налазе положаји усташа.

Нашли смо се нас два сами на „ни-

чијој земљи“. Пузили смо напријед дрхтећи од страха. Од сваког жбуна су нам се привиђале усташе. Никада се, чини ми се, у животу нијесам уплашио колико те ноћи на том задатку. Били смо у искушењу да се од страха вратимо назад – али, од срамоте то нијесмо могли да учинимо. Послије неколико стотина метара које смо препузали зачули смо тихи жамор усташа. Били су поставили митраљеско гнијездо у једном шанцу повише пропуста на цести... Вратили смо се неопажено, пузећи, у наш стрељачки строј. Вод је покушао да јуришем потисне усташе, али није успио. Убрзо је стигло и наређење да се повлачимо.

У овом неуспјешном нападу на Бугојно из наше бригаде су погинула 24 борца, а рањено их је 23.

Други напад на Бугојно извршен је ноћу између 20. и 21. јула. Поред наше бригаде, у том нападу учествовала су и три батаљона из 1. пролетерске бригаде. Нажалост, ни тај напад није успио, а жртве су биле велике – 6 погинулих и 9 рањених бораца.

Из нашег батаљона у борбама за Бугојно погинула су 4 друга, а рањено их је више.

Ови напади нијесу успјели очи-

то због тога што ми нијесмо имали скоро никакво искуство у борбама за ослобођење утврђених градова. Уз то, била је и веома слаба процјена јачине и распореда снага браниоца као и веома лоша координација наших јединица које су учествовале у нападу.

Послије нашег другог пораза у борби за Бугојно, усташе су извршиле контранапад и за пар дана су нас потиснули из долине Врбаса.

Нови положај нашег батаљона били су на превоју Макљен. Штитили смо долину Раме из правца планине Битовње и Зеџ-планине.

Наступило је десетодневно заштије, које смо искористили за одмор који нам је био неопходан. Храна је била добра. Свакодневно смо одржавали неке конференције са мјесним становништвом, на којима су им наши комесари тумачили циљеве наше борбе и позивали их

да нам се прикључе.

Али, изгледа, Врховом штабу Купрес није давао мира. То усташко упориште толико је штрчало у нашој слободној територији да се то више није могло трпјети. Тим прије што су усташе вршиле свакодневне испаде из Купреса и палиле околна српска села, убијајући кога год стигну од њихових становника. До нијета је одлука да се Купрес мора зузети.

На том задатку је ангажована и наша бригада. Она је 8. и 9. августа напустила положаје у рејону Макљена и Радуше планине и пребацила се у Купрешко Поље – у села Горње и Доње Вакувско и Рилиће. Преживјели становници тих попаљених и опустошених села дочекали су нас са највећом радошћу. Клицали су „Живјела браћа Црногорци!“, а омладина је пјевала: „Ко не жали за слободу мрети, нек се јави у ба-

таљон пети!“

Познато је да се први напад на Купрес, у којем је учествовала и наша бригада, извршен ноћу између 11. и 12. августа. Поред наше бригаде, 10. херцеговачка бригада, два батаљона из 3. санџачке бригаде, два батаљона из 3. крајишког одреда – укупно 13 батаљона. Град је бранило око 1.500 усташа.

Наша бригада је нападала са источне и југоисточне стране града – са линије Велики Стожер – Рилићи.

Наш 5. батаљон је био у резерви бригаде на Великом Стожеру, гдје се налазио и штаб бригаде.

На прилазу граду наше батаљоне који су пошли у напад дочекала је ураганска ватра из припремљених бункера, из силоса, из ископаних шанчева... У равници Купрешког Поља није било заклона. Дошло је до повлачења наших јединица и то у прилично неред у овога пута је изостало неопходно потребно садејство јединица у нападу. Непријатељ је прешао у контранапад, у гоњење наших јединица које су бјежале.

Те ноћи је из наше бригаде погинуло пет бораца, а рањених је било шест. Тада су погинули и прослављени команданти крајишких партизана Симо Шолаја и Душан Метлић.

Врховни штаб се није помирио са тим неуспјехом – издао је наређење да се Купрес поново нападене ноћу измешу 13. и 14. августа, и да овога пута „мора бити заузет“. Тражено је да се са таквим наређењем Врховног штаба упозна сваки борац.

За овај напад ангажоване су 2. и 4. пролетерска бригада, 1. крајишка бригада, 10. херцеговачка бригада, два батаљона 3. санџачке бригаде, дијелови 3. крајишког одреда. Укупно 16 батаљона са 2.400 бораца.

Наша бригада је опет нападала са источне и југоисточне стране. Из пијетета према погинулим командантима знаци распознавања су те ноћи били „Метло – Шолаја“.

Ноћ је била мрачна, пљуштала је киша. Везу између наших јединица било је веома тешко одржавати и она је била слаба.

(Наставиће се)

Споменик на Муратовици подигнут у знак сјећања на формирање 5. црногорске бригаде

На основу члана 49 став 1 Закона о избору одборника и посланика (“Службени лист РЦГ» бр.4/98, 17/98, 14/00, 9/01, 41/02, 46/02. и 48/06 и „Службени лист ЦГ“, број 46/11, 14/1447/14, 12/16, 60/17, 60/17, 10/18 и 109/20), Општинска изборна комисија Плујине на сједници одржаној 03.10.2022. године у 13.00 часова утврдила је

**ЗБИРНУ ИЗБОРНУ ЛИСТУ
ЗА ИЗБОР ОДБОРНИКА**

**I »АЛЕКСА БЕЧИЋ – ДЕМОКРАТЕ –
ДСС – ИДЕМО ЉУДИ!«**

Новица Гогић
Веско Ђођић
Драгана Лучић
Станија Додеровић
Никола Радојевић
Сузана Гутовић
Обрен Гојковић
Огњен Лучић
Драган Гломазић
Мирјана Аџић
Милојко Вуковић
Радосав Тијанић
Будимка Ђаласан
Предраг Априновић
Добривоје Неђић
Милорад Осмајић
Чедомила Чавић
Жарко Ђаласан
Давид Делић
Драган Туфегџић
Јелена Гломазић
Симо Гутовић
Драган Чавић
Милева Гаговић
Илија Гутовић
Бранка Аџић
Данило Лучић
Радован Вуковић
Ангелина Тијанић
Спасоје Лучић

**II »ЗА БУДУЋНОСТ ПИВЕ –
НОВА СРПСКА ДЕМОКРАТИЈА!«**

Зоран Благојевић
Др Рада Аџић
Никола Голубовић
Бојан Кнежевић
Драгољуб Бакрач
Бранко Огњеновић
Владан Блечић
Аница Кнежевић
Сава Туфегџић

Слађана Јововић
Нина Аџић
Мирчета Кецојевић
Слободан Карабасил
Снежана Т. Јововић
Мијајло Васовић
Велимир Радовић
Љубица Н.Јововић
Радован Априновић
Васиљ Дурутовић
Драгана Благојевић
Илија Бајовић
Бојана Јоковић
Милорад Тијанић
Дара Лучић
Марко Сукновић
Милица Радовић
Зоран Јокановић
Станојка Туфегџић
Драган Тадић
Радомир Мандић

**III »СНП –
ПЛУЈИНЕ ЗНАЈУ ЗАШТО!«**

Слободан Делић
Мијушко Бајагић
Ружица Лубурић
Петар Митрић
Иван Додеровић
Блаженка – Жана Мићановић
Стеван Богдановић
Вељко Бакрач
Јована Кулић
Десимир Бошњак
Радомир – Миго Мирковић
Јованка – Лола Јововић
Саша Априновић
Вукашин Тадић
Снежана Грубач
Зоран Додеровић
Вуксан Горановић
Јелена Кандић
Никола М. Цицмил
Милорад – Микан Дубљевић
Нада Цицмил

Дарко Бојат
 Рајко Лубурић
 Милена Бујишић
 Божидар Кнежевић
 Јаков Јокановић
 Виолета Дондић
 Соња Цицмил
 Милорад Ђођић
 Новица Аџић

**IV »Може Пива! Може Црна Гора!
 др Дритан Абазовић«**

Наталија Добриловић Дондић
 Бранко Пејовић
 Мирко Вуковић
 Дарко Гломазић
 Снежана Маловић
 Зоран Живковић
 Томислав Мазић
 Вељко Радовић
 Јелена Пејовић
 Гаврило Додеровић
 Момир Ђаласан
 Гроздана Дондић
 Милутин Зеле Благојевић
 Жељко Добриловић
 Димитрије Пејовић
 Радосава Кулић
 Бојан Дондић
 Радован Радовић
 Аница Маловић
 Гојко Бакрач
 Драги Маловић
 Миленко Шкулетић
 Божидар Тодоровић
 Милица Пејовић

**V »ПРАВА СТВАР, КОАЛИЦИЈА НАПРЕДАК
 ЗА ПЛУЖИНЕ/Демократска партија социјалиста,
 Социјалдемократе Црне Горе«**

Ружић Драган
 Варезић Милан
 Милић Слађана
 Осмајић Лазар
 Маројевић Владимир
 Шимун Владимир
 Ружић Милан
 Васовић Марија
 Бакрач Јелица
 Кулић Даринка
 Ружић Ана
 Осмајић Веселин
 Благојевић Ристо
 Крунић Владимир
 Бакрач М.Веселин
 Крунић Вера

Кецојевић Жељко
 Бакрач Љ.Веселин
 Кулић Милош
 Бакрач Даринка
 Гломазић Сенка
 Ђаласан Чедо
 Радовић Рајка
 Крунић Сретан
 Аџић Веселин
 Тодоровић Спасоје
 Муминовић Лазар
 Шашовић Милорад
 Павић Доброло
 Ђуровић Ранко

ОПШТИНСКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

Број: 01 – 34
 Плужине, 03.10.2022. године

СЕКРЕТАР

Маријана Бошњак с.р.
 ПРЕДСЈЕДНИК
 Милодарко Јокановић с.р.

На основу члана 65 став 4 Закона о избору одборника и посланика („Сл.лист РСГ“ број 04/98,05/98, 17/98, 14/00,18/00, 9/01, 41/02, 45/04, 48/06, 56/06 и „Сл. лист ЦГ“ број 46/11, 14/14, 47/14, 12/16, 60/17, 10/18 и и 109/20) Општинска изборна комисија на сједници одржаној 03.10.2022. године

О Г Л А Ш А В А
БИРАЧКА МЈЕСТА ЗА ИЗБОР ОДБОРНИКА У СКУПШТИНИ ОПШТИНЕ ПЛУЖИНЕ
КОЈИ ЋЕ СЕ ОДРЖАТИ ДАНА 23.10.2022. ГОДИНЕ

У општини Плужине одређена су следећа бирачка мјеста:

1. Бирачко мјесто број **1 УПРАВНА ЗГРАДА ЕПЦГ**, на коме ће гласати бирачи чије почетно слово презимена почиње са словом „А“ закључно са словом „Љ“ а који имају следеће адресе пребивалишта: Сеоца, Маџарски Крај, Гојковића До, улица Марка Кулића, Лазара Сочице и Баја Пивљанина,Трг Плужине.Нова I, Нова II, Нова III, Нова IV, Плужине.

Гласаће у просторијама Управне зграде ЕПЦГ, на адреси улица Баја Пивљанина број

2. Бирачко мјесто број **2 ШКОЛА НА ГОРАНСКУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на адресама: Горанско и Сињац.

Гласаће у просторијама Школе у Горанску, на адреси Горанско број 92.

3. Бирачко мјесто број **3 ШКОЛА У СМРИЈЕЧНУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на адресама: Смријечно и Столац.

Гласаће у просторијама Школе у Смријечну, на адреси Смријечно број 6.

4. Бирачко мјесто број **4 ШКОЛА У МРАТИЊУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на адреси Мратиње.

Гласаће у просторијама Школе у Мратињу, на адреси Мратиње број 38.

5. Бирачко мјесто број **5 ШКОЛА У БОРИЧЈУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на адреси Боричје.

Гласаће у просторијама Школе у Боричју, на адреси Боричје број 11.

6. Бирачко мјесто број **6 ДОМ У**

МИЛОШЕВИЋИМА, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Брљево, Будањ, Милошевићи и Седлари.

Гласаће у просторијама Дома у Милошевићима, на адреси Милошевићи број 24.

7. Бирачко мјесто број **7 ШКОЛА У ДОЊИМ БРЕЗНИМА**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Бајово Поље, Доња Брезна, Дуба,Горња Брезна,Подприсоје Пољана.

Гласаће у просторијама Школе у Доњим Брезнима, на адреси Доња Брезна број 38.

8. Бирачко мјесто број **8 КУЋА МИХАИЛА-МИШКА ПЕЈОВИЋА У МИЉКОВЦУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Буковац, Миљковац, Поље Пејовића и Заборје.

Гласаће у просторијама куће Михаила-Мишка Пејовића у Миљковцу, на адреси Миљковац број 11.

9. Бирачко мјесто број **9 ШКОЛА У РУДИНИЦАМА**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Рудинице, Сељани и Закамен.

Гласаће у просторијама Школе у Рудиницама, на адреси Рудинице број 25.

10. Бирачко мјесто број **10 ШКОЛА У БЕЗУЈУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на адреси Безује.

Гласаће у просторијама Школе у Безују, на адреси Безује број 34.

11. Бирачко мјесто број **11 ШКОЛА У ДУБЉЕВИЋИМА**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на

адреси Дубљевићи.

Гласаће у просторијама Школе у Дубљевићима, на адреси Дубљевићи број 10.

12. Бирачко мјесто број **12 ШКОЛА У БОРКОВИЋИМА**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Борковићи и Сельковац.

Гласаће у просторијама Школе у Борковићима, на адреси Борковићи број 32.

13. Бирачко мјесто број **13 ШКОЛА НА ПИШЧУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Дондићи, Добриловићи, Лице, Пишче и Војиновићи

Гласаће у просторијама Школе у Пишчу, на адреси Пишче број 12.

14. Бирачко мјесто број **14 ШКОЛА У ТРСИ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на адресама: Недајно и Трса

Гласаће у просторијама Школе у Трси, на адреси Трса број 8.

15. Бирачко мјесто број **15 КУЋА РАДОМИРА МИРКОВИЋА У ГОРЊЕМ УНЧУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Горњи Унач, Доњи Унач, Кулићи, Унач и Херцег Страна.

Гласаће у просторијама куће Радомира Марковића у Горњем Унчу, на адреси Горњи Унач број 19.

16.Бирачко мјесто број **16 КУЋА НИКОЛЕ ЦИЦМИЛА У БОЈАТИМА**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на адреси Бојати, Кнежевићи, Никовићи и Војводићи.

Гласаће у просторијама куће Ни-

коле Цицмила у Никовића, на адреси Бојати број 2.

17. Бирачко мјесто број **17 КУЋА РАДОВИЋ ДАНИЛА У ЈЕРИНИЋИМА**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Бабићи, Јеринићи, Шарићи Жеично и Барни До.

Гласаће у просторијама куће Данила Радовића у Јеринићима, на адреси Јеринићи број 15.

18. Бирачко мјесто број **18 ДОМ У ЦРКВИЧКОМ ПОЉУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на адреси Црквичко Поље.

Гласаће у просторијама дома у Црквичком Пољу, на адреси Црквичко Поље број 6.

19. Бирачко мјесто број **19 ИЦ ПАРК ПРИРОДЕ „ПИВА“ У ШЋЕПАН ПОЉУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Бријег и Шћепан

Поље.

Гласаће у просторијама ИЦ Парк природе „Пива“ у Шћепан Пољу, на адреси Шћепан Поље .

20. Бирачко мјесто број **20 ШКОЛА У СТАБНИМА**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Јасен, Стабна и Стубица

Гласаће у просторијама Школе у Стабнима, на адреси Стабна број 8.

21. Бирачко мјесто број **21 ШКОЛА У ОРАХУ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Лисина, Осојни Орах и Присојни Орах.

Гласаће у просторијама Школе у Ораху, на адреси Орах број 5.

22. Бирачко мјесто број **22 АД "БАЈО ПИВЉАНИН" КОВАЧИ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Ковачи и Забрђе.

Гласаће у просторијама АД «Бајо Пивљанин», на адреси Ковачи број 36.

23. Бирачко мјесто број **23 КУЋА МИХАИЛА ДОДЕРОВИЋА У ПОЉАНИ**, на коме ће гласати бирачи са пребивалиштем на следећим адресама: Криводо, Милетића Поток, Пољана, Равно, Шљивовица и Зуква.

Гласаће у просторијама куће Михаила Додеровића у Пољани, на адреси Пољана број 3.

24. Бирачко мјесто број **24 ЈУ ОБРАЗОВНИ ЦЕНТАР ПЛУЖИНЕ**, на коме ће гласати бирачи чије почетно слово презимена почиње са словом „М“ закључно са словом „Ш“ а који имају следеће адресе пребивалишта: Сеоца, Маџарски Крај, Гојковића До, улице Марка Кулића, Лазара Сочице и Баја Пивљанина, Трг Плужине, Нова I, Нова II, Нова III, Нова IV, Плужине.

ОПШТИНСКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

Број 01 – 36

Плужине, 03.10.2022. године

СЕКРЕТАР

Маријана Бошњак с.р.

М.П.

ПРЕДСЈЕДНИК

Милодарко Јокановић с.р.

ЈЕСЕН

Опет је јесен стигла са својом сивом пратњом;
маглом и кишом и влагом и људском патњом.

Мутне је воде и прозори мокри снимају
сви је људи у очима имају.

Је ли то одраз, као у окнима,
јесени ове у људским очима?

Ил' кроз њу мутну пролазећ занесен
то свако носи собом своју јесен?

Александар Лесо Ивановић

ISSN 2536-5711

9 772536 571002 >

e-mail: rijec.pive@gmail.com